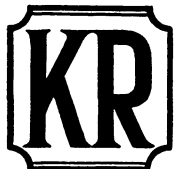

KAMMARRÄTTEN

RÄTTSFALL

Skattskyldighet för hemmavarande barns under 21 år förmögenhet.

Under en följd av år hade hustrun till en lärare jämte familjens minderåriga barn bott och varit mantalsskrivna i staden B, medan mannen varit mantalsskriven i staden A, varest han bott under de tider skolarbetet pågått.

Med anledning av innehållet i de allmänna självdeklarationer, som mannen under åren 1951—52 avlämnat i A verkstälde vederbörande länsstyrelse utredning i vissa avseenden. Därvid framkom bl. a. att mannen i sina deklarationer underlåtit upptaga barnens förmögenhet samt att hustrun — som de berörda åren icke avgivit deklarationer — icke heller blivit taxerad för ifrågavarande förmögenhet ävensom att självdeklarationer ej avlämnats för barnens räkning.

Hos vederbörande PN yrkade TI i A

— såvitt nu är i fråga — att, då mannen måste anses skattskyldig för barnens sammanlagda förmögenhet, densamma måtte upptagas till beskattning hos mannen vid taxeringen 1952 och att denne för år 1951 måtte eftertaxeras för ifrågavarande förmögenhet.

PN biföll vad sålunda yrkats.

Hos KR besvarade sig härefter mannen och gjorde därvid gällande, att de av PN sålunda vidtagna åtgärderna vore felaktiga. Enligt klagandens mening kunde barnen — vid det förhållandet att de vore bosatta och mantalsskrivna i B och han själv mantalsskriven och bosatt i A — icke hänföras under beteckningen "hemmavarande barn".

I avgiven förklaring hemställde TI, att besvären måtte lämnas utan bifall.

Genom utslag den 8/6 1954 fann KR icke skäl att göra ändring i PN:s beslut.